

Fredag 3 november

Utkommer fredagar

1995 21:e årg.

Lösnummer 2 kr

33

Röd konsert på Mårtenstorget

Mässingsinstrumenten glänste i höstsolen när Röda Kapellet spelade för torghandlare och förbipasserande på Mårtenstorget i lördags.

Längst till vänster stod Gunnar Sandin med sin bastuba som såg ut att ha frontalkrockat med ett lokomotiv.

Vid talarstolen stod Andrzej Ploskis Göran Persson i wellpapp, massiv och förbluffande lik och nickade myndigt över mötesplatsen.

Han tilltalades kritiskt av vänsterpartiets Hans Andersson som kände sig lurad. Först hade de båda förhandlat fram besparingar hösten 94 och sedan hade Göran Persson vänt sig till centern, och delvis förstört det politiska innehållet i besparingarna.

Göran Persson såg levande ut men föreföll föga påverkad.

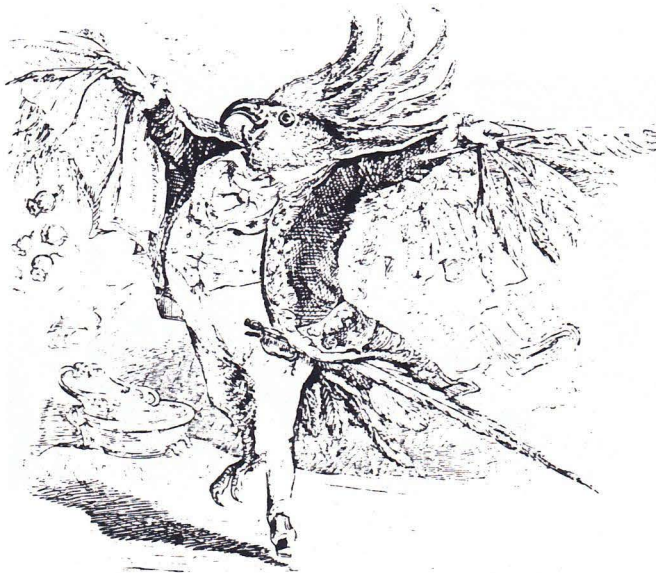
Egentligen var det snarare en konsert än ett appellmöte. Ett dussintal musikstycken i väl avvägd blandning och följd spelades. Molnen ilade förbi bankhuset i bakgrunden.

Bertil Eriksson från Kommunal talade om strejken och kampen för kvinnolönerna.

Röda Kapellet kontrade med Sång om mervärde.

Hans Andersson höll ännu ett entusiastiskt tal, denna gång mot kärnkraften.

Någon förvånades över att ingenting nämdes om Johan Lönnroths utspel om att datumet för avvecklingen inte längre var

heligt. I en paus uttryckte Hans Andersson bekymmer över det och menade bland annat att det försvårade det tilltänkta samarbetet med miljöpartiet och centern. Men detta nådde inte fram till retoriken på torget.

Röda Kapellet muntrade upp med Down by the Riverside. (Apropå riverside så håller man på att gräva en stor damm vid Höje å i södra utfarten, en stor landskapsförändring.)

Helen Engdahl från Ung Vänster höll ett fint tal om solidariteten och Bosnien.

Kapellet svarade med Arbetets söner. En appell lästes upp om kampanjen för Bosnien med insamling på Stortorget och om den antirasistiska aktionen som bland annat Ung Vänster tagit initiativ till på årsdagen av Kristallnatten.

Så där fortsatte det. Göran Persson nickade oföränderligt fryntligt. Många stannade upp. Men egentligen borde de ha stannat hela tiden. Arrangemanget var som tidigare sagts en genomkom-

ponerad konsert, dessutom en sorts improviserad dramatik, med en mänsklig dimension, då Bertil Eriksson attackerades av gamla partikamrater för sitt inträde i vänsterpartiet.

Egentligen är redan förekomsten av en blåsorkester, detta personalkrävande och ekonomiska arrangemang, en händelse. När den dessutom är så full av akademisk visdom och proletär entusiasm blir den unik.

Bakom hela denna happening fanns en skapande initiativtagare, Gunnar Sandin. Blåsorkestern är kollektiv, men initiativet kom en gång till stor del från Gunnar. Idén med Ploskis illusoriska Göran Perssonstaty var Gunnars. Jag misstänker att han också tagit kontakt med talarna.

Efteråt packade musikerna in sina instrument, Göran Persson ställdes undan, högtalaranläggningen kördes bort i barnvagn, alla skingrades åt olika håll. Mötet var historia, det existerade inte mer annat än i minnet. Solen gick i moln, oktobervinden friskade i.

Gunnar Stensson

PS Jag talade med Gunnar om ett evetnuellt nytt projekt: att använda blåsorkestern som filmmusiker vid någon visning av gamla stumfilmer, kanske ryska agitpropfilmer eller gamla Chaplinfilmer eller Buster Keaton med keystone cops, kanske på Kino till filmens hundraårsjubileum.

Vad händer på Lunds lasarett?

Just nu pågår en insändarstorm på lundasisdorna. Den gäller konkreta förslag till besparingar inom sjukvården på Lunds lasarett och de som yttrar sig är berörda patientgrupper och anställda. Det är bra att de hör av sig, men det finns anledning att sätta saker i sitt sammanhang. Bakgrunden är följande: 1994 gick Lunds sjukvårdsdistrikt back med mer än 100 miljoner kronor. Det fanns många anledningar till detta. En var att de borgerliga partierna, som satt vid makten förra perioden inte genomförde sina egna besparingar. En annan var att sjukvården i hela Malmöhus läns landsting var underbudgeterad. I budgeten för 1995 anslog den nya majoriteten, s och v, ca 500 miljoner extra till

sjukvården. För Lunds del räckte det en bit, men det fanns kvar ett stort underskott som måste täckas genom besparingar. Styrelsen för Lunds sjukvårdsdistrikt har i två steg, i januari, 66 miljoner kronor och senare under våren, 54 miljoner kronor beslutat om besparingsbeloppen och om principer för hur besparingarna skulle göras. Fast anställda skulle inte sägas upp och man skulle vara så skonsam som möjligt mot vården. För att få den bästa effekten överläts det konkreta genomförandet till de ansvariga cheferna ute på klinikerna. De kan ju sina verksamheter bäst av alla. Under sommaren och hösten har det visat sig att besparingarna inte verkställdes i den omfattning som be-

slutats politiskt. Tvärtom pekar utvecklingen på ett underskott för lundassjukvården på ca 120 miljoner kronor. En tung ryggsäck att släpa med in i 1996 då nya sparbetting väntar. Men det är inte bara detta som är problemet. Det större problemet är att det har visat sig vara så svårt att utöva den politiska styrningen av verksamheten och det har verkat som om chefer ute i organisationen missuppfattat läget och inte trott att beslut behövde genomföras. Eftersom vänsterpartiet ställt upp på Lunds sjukvårdsdistrikts budget för 1995 och eftersom vi tycker att den demokratiska styrningen av sjukvården är värdefull reagerar vi starkt mot det som hänt. Vi tvingas att snabbt låta genomföra

ganska omfattande besparingar nu i tionde och elfte timmen.

Sjukvård är patienter och personal så det går tyvärr inte att genomföra åtgärderna utan att de märks, men det är självklart att vi vill ha lösningar, som är så skonsamma som överhuvudtaget möjligt. Den lista på åtgärder, som presenterats i media är föreslagen av lasarettets chefsläkare och diskuteras nu med klinikcheferna. Som politiker är jag öppen för ändringar som på ett mera skonsamt sätt ger samma besparingar. Men vi kommer inte ifrån stora besparingar!

Investeringsstopp och skrotande av planerna på barn- och kvinnomedicinskt centrum (BKC) har

Forts. på sid. 4.

Kärnkraften

Vi i sydvästra Skåne har ett särskilt förhållande till kärnkraften. Inte bara att vi har ett kärnkraftverk i vår region, det har även de som bor i närheten av Forsmark, Oskarshamn och Ringhals. Utan det är också vi som har haft Barsebäcks-marscherna, dessa stundtals väldiga manifestationer som samlat deltagare från hela landet och från Danmark. Och vår närhet till Danmark ger också en speciell relation. Köpenhamnarnas kritik mot Barsebäck som de kan se tvärs över sjön har aldrig tystnat, och det påverkar deras syn på grannen i öster.

Nu har man i decennier kokat vatten (för att driva generatorer) i Barsebäck (och Forsmark, Oskarshamn, Ringhals) utan att några allvarigare incidenter har inträffat, och visst har det lugnat många oroliga och kritiska människor. Men opinionen var lugn före Three Miles Island och Tjernobyl också. Plötsligt händer det något, någonstans i världen, och miljoner svenskar blir medvetna om vilken bomb de sitter på.

- Man ska ta människors oro på allvar, sa Olof Palme när han motiverade omsvängningen till stöd för kärnkraftsomröstning. Om han menade allvar vet vi inte. Däremot vet vi att de som sedan dess har styrt och styr hans parti inte gör det. Omröstningsresultatet var att kärnkraften skulle avskaffas, och riksdagen konkretiserade det till att det skulle ske senast år 2010. Men ännu snurrar alla de tretton aggregaten, utom under de allt längre uppehållen för botande av ålderskrämpor, och "alternativen" står för en obetydlig del av elförsejningen. "Svek" är ett slitet ord i den politiska debatten men man kan med fullt fog säga att Linje 2-partierna (fp och s) har svikit.

Snart presenteras en ny energikommission och snart måste avgörande beslut tas om energipolitiken. Det är bra att vänsterpartiet försöker hitta öppningar som gör att avvecklingsprocessen äntligen kan börja. Men:

Det utspel som vice ordförande Johan Lönnroth gjort har tydligen diskuterats i riksdagsgruppen och Gudrun Schyman lär ha varit inne på liknande tankar. Meningen var att en modifiering av året 2010, i syfte att bryta stagnationen, skulle diskuteras i hela partiet, och det med all rätt eftersom kärnkraften har varit en nyckelfråga för vänsterpartiet både inåt och utåt, och eftersom många medlemmar och anhängare har ett stort personligt engagemang i frågan. Men så har inte skett. Varför slog Lönnroths uttalande ner som en (atom)bomb? Vem bär skuld till att partidemokratin försummas: högsta ledningen, partistyrelsen, riksdagsgruppen? Låt detta bli utrett! Vänsterpartiet i Lund har redan

Skulle du köpa en begagnad bil...

En av de konstigaste effekterna av den s.k. Sahlinaffären har varit de egendomliga frågor som ställts av flämtande journalister, och de ännu egendomligare svar de fått. Personligen tycker jag bäst om den här: "Har du förtroende för Mona Sahlin efter detta?" Den verkar antyda att någon skulle ha haft förtroende för henne tidigare. Förtroende? För någon som skulle kunna stå modell för begreppet "slippery pole"? En jämställhetsminister som inte ens kunde säga något uppmuntrande när hennes kvinnliga väljare (dagisfröknar och vårdbiträden) strejkade för att komma i närheten av en lön att leva på? Karensdagar?

75 procents A-kassa?

FÖRTROENDE?

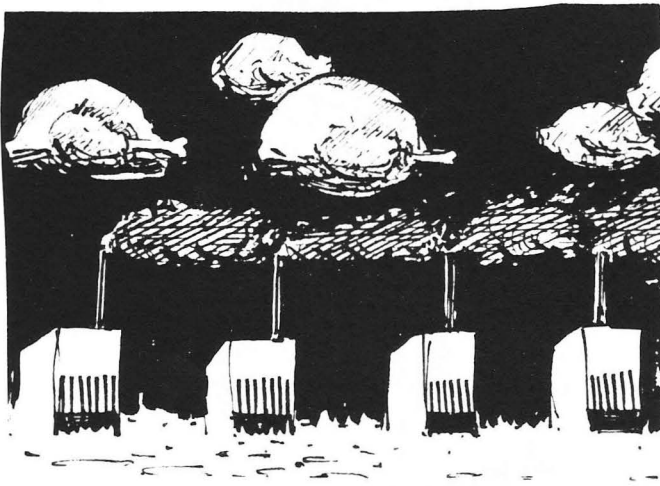
Förtroendet ska, såvitt jag förstår, basera sig på att hon är så kolossalt vanlig. Vanlighet, i det här specifika fallet, består i att låta som en påse nötter och ha en alldeles ovanligt ful läderjacka på sig i alla lägen (köpt på kontokort i Borås, tydligen. Allting straffar sig). Att hon sedan är så vanlig att hon utan att darra på manschetten ställer upp på en partilinj som går emot allt vad väljarna tydligt markerat är väl knappast att förvåna sig över i de kretsarna.

Svar på frågan sedan: alla hennes kolleger sade med en mun (de måste

ha övat gemensamt): "Jag har politiskt förtroende för henne." Men vad kan detta betyda? "Jag tror att hon alltid kommer att kunna fixa vad partiet vill, men antagligen biter mej i benet om jag tittar åt ett annat håll"? Märkligt. Fast säkert väl motiverat.

Den enda relevanta frågan i sammanhanget skulle naturligtvis ha varit: "Skulle du köpa en begagnad bil av denna kvinna?" Men å andra sidan finns det folk som tror att de ska vinna på Bongolotto också.

Chloë

Time out?

Sabba Sahlin-debatten har gett allmänheten en snedvriden uppfattning om begreppet time out. Det betyder alls inte att någon drar sig tillbaka i stilla kontemplation över om motspelare och publik är värdiga ens återinträde på planen. Time out är till för att bringa motståndaren ur fattningen. Slå sönder deras väl fungerande spel och framför allt för att det egna laget skall få andrum att lägga om en misslyckad taktik. Alla som kan något om idrott vet detta. Frågan är alltså: Kan Mona Sahlin något om idrott? Vi tror att hon kan det! Och att det alltså handlar om en alldeles vanlig time out och inte om en ny finare sort.

Nya damcykelmodet

- Förr, sa Gustaf, var brottslighet och ohysat beteende mycket vanligare bland män än bland kvinnor. Nu har det vänt.

- Det tror jag inte, invände jag skarpt. Hur kunde du komma på en så tokig idé?

- Jag har gjort systematiska iakttagelser, svarade Gustaf. Och det hela bottnar i att kvinnor är mycket mer modemedvetna än män. Jag tänker på cyklisterna. Det har blivit på modet bland dem att strunta i alla regler. Titta på hur det ser ut vid cykelställen! I stället för att köra in framhjulet i facket ställer folk den på stödet, framför stället,

och blockerar därmed två eller tre platser. Och som du vet är trångt i cykelställen på många platser. Bristande hänsyn till medmänniskorna, det är vad det är. Och märk väl: det är en betydande majoritet av damcyklar bland de cyklar som står fel. Om det inte har dykt upp en massa hermafroditer i stan måste moralen ha försämrats bland kvinnorna.

- Jag har svårt att se detta som något allvarligt brott, invände jag.

- Jag ska ta ett annat exempel, sa Gustaf. Utanför ingången till stadsbiblioteket är det en p-ruta för handikappade bilister. Det står ofta cyklar i den. Två av tre är damcyklar.

- Det beror på att det är kvinnor som bär upp kulturen, läser böcker och besöker biblioteket, svarade jag. Förresten är det ont om cykelstall utanför biblioteket.

- Det finns alltid tomma platser tjugo meter till höger, kontrade Gustaf skarpt. Den sträckan är tjejnerna för lata för att gå.

- Medges att det är ohysat att blockera en handikappruta, erkände jag. Men brott är väl ändå ett starkt ord?

- Att cykla på gångbanan är ett brott, sa Gustaf, det framgår av Vägtrafikförordningen. Det finns gamla människor som inte vågar

sej ut på trottoarerna längre av rädsla för att bli påkörda. Och det finns de som blir det.

- Det finns kanske de som är rädda för att bli påkörda av bilar om de cyklar på körbanan, försökte jag.

- I helvete, sa Gustaf, det handlar inte om bristande mod utan om mode. Men förresten är trottoaren inte ofarlig heller.

I morse stötte jag ihop med en kvinna som cyklade på trottoaren, fortsatte han. Jag råkade knuffa till henne, ja det var i princip en olycka, jag försäkrar, Hon hade otur, hon flög med huvet före i en lyktstolpe. Men samtidigt hade hon tur. Hon hade en av de där nya, moderiktiga cykelhjälmarna på sej, en snygg ljusblå sak, och den skyddade skallen.

Men näsbenet, slutade han, där skyddade ju inte hjälmen. Herregud vad hon blödde!

Grr

Till vänortsdebatten:

Vad kan en liten universitetsstad ge en huvudstad? - och vice versa

Min erfarenhet av vänortsutbyte är inte mycket att skryta med. Om jag förstod Larry Andows inlägg i VB den 6 oktober rätt, finns det en sorts utbyte som kommer ur föreställningen att det är fint med vänorter. Officiella kontakter tas, fina middagsgäst och högstämde tal utväxlas, avtal skrivs under - och sedan lägger Larry Andows "tunga byråkrati" sin hand över idéer och initiativ. Av storstilad början blir inte mycket till verkligt samarbete.

Ingen tung byråkrati

Men det finns också vänortskontakter av en mer genuin sort - de som växer ur ett levande samarbete mellan människor och organisationer. Det är där det föreslagna samarbetet med Eritrea hör hemma. Eritreaner har levat och studerat i Lund, en del av dem är här för att stanna. Lundensare har stött den långa kampen för självständighet, och fortsätter idag stödet i andra former. Universitetsdelegationer från Asmara har besökt Lunds universitet för att se vilket samarbete som kan erbjudas. Forsknings-samarbete förbereds, med en starkt praktisk vinkling i sin målsättning.

Jag har också vandrat runt i kuststaden Massawa och fascinerats av den historiska blandningen av olika inflytanden. Jag såg de vackra latinsegelbåtarna

restaureras för att åter börja gå i fraktfart eller som fiskebåtar. Jag såg de sönderbombade moskéerna. Och jag svettades svårt i värmen en meter över Röda Havet. Staden är spännande att besöka men knappast så lätt att leva och arbeta i.

Fria från prestige

Asmara bara sju mil från Massawa är som en italiensk stad, med katolska kyrkan i centrum och många små matställen runt om på smågatorna. På över 2000 meters höjd är klimatet behagligt, de flesta kan engelska och invånarna är så där genuint fria från prestige och undersåtlighet som många skåningar skulle uppskatta.

Detta är inte oviktiga aspekter, om ett vänortssamarbete ska gå litet längre än till ömsesidiga besök och hedersbetygelser. Ett utbyte värt namnet innebär att lundensare periodvis vistas i Asmara och vice versa. Om Lund antar inbjudan, är det just dit ett vänortssamarbete kan leda.

Gunnar Stenstrom nämnde i sitt inlägg i VB den 13 oktober om möjligheten till "twinning" mellan Lund och Asmara. Det praktiseras sedan flera år mellan Göteborg och Beira i Mocambique - båda är viktiga hamnstäder för internationell sjöfart. Genom samarbetet tvinnas människors öden

och erfarenheter samman. Göteborgare bjuder på sitt kunnande om hamndrift, kommunal organisation och renhållningssystem. I gengäld får de lära sig att arbeta med stor knapphet på allting utom sol och värme, improvisera, söka okonventionella lösningar. Se att vårt sätt att leva och arbeta är både speciellt och privilegierat.

Om Lund öppnar upp med ett vänortsavtal med Asmara ligger vi bra till för ett twinningavtal när det svenska biståndssamarbetet kommer igång på allvar. Och vi kan inmuta ett område där båda parter är engagerade: miljöfrågorna. I Lund tycks både kommunen och universitetet ha tagit Agenda 21 på allvar. Eritrea har antagit en nationell miljövärdplan, och Asmaras stadsplanerare brottas nu med principer och metoder för resurssnål stadsutbyggnad.

Kretsloppsbyggande - område för samarbete

Asmara är rejält överbefolkat och behöver många nya bostäder. De flesta saknar ännu bil, ett gyllene tillfälle att utveckla god kollektivtrafik och ge utrymme för cyklister och gående. Där har Lund både framgångar och problem att diskutera. Vi börjar lära oss källsortering och återvinning, men våra nya bostadsområden behöver

byggas med kretsloppsanpassad teknologi - en fråga där vi har lätt att hitta den relevanta kunskapen men knappast har mer praktik än eritreanerna. Ett utmärkt område för samarbete alltså!

Forskning för samhällets behov

Asmarauniversitetet ger högsta prioritet åt utbildning och forskning som tjänar samhällets behov idag. Det kan kännas litet ovant för många Lundaakademiker, men de som samarbetar inom Ideon vet vad praktiska målsättningar vill säga. Satsningarna på det nya institutet för miljöekonomi är också ett gott tecken på att även Lunds universitet vill inrikta sig mot viktiga samhällsfrågor i både utbildning och forskning.

Vore jag Lundapolitiker skulle jag inte tveka. Nog trampar kommunen idag litet i bakvattnet av den stora svenska "ekonomiska krisen" - alla vet hur viktiga miljöfrågorna är men satsningarna hämmas av en ansträngd kommunal ekonomi. Ett samarbete med Asmara kan ge nya stimulerande erfarenheter för både politiker och tjänstemän. Och universiteten på båda håll behövs, för att ge realism åt arbetet och själva bottna bättre i de praktiska problemen med miljöreformer i Agenda 21's anda.

Bertil Egerö

Mer realism i partiprogrammet

På onsdag offentliggör vänsterpartiets programkommission sitt förslag till förändrat partiprogram. Förslaget ska sen ut på remiss inför den slutliga behandlingen på partiets kongress i maj nästa år.

Det handlar alltså inte om ett helt nytt partiprogram utan enbart om förändringar i det program som antogs vid den förra kongressen. Programkommissionen är i stort sett enig om programförslaget. Undantaget är Hans Lind som har reserverat sig på avgörande punkter. Han vill ta bort begreppet socialism ur programmet och han har en mer positiv syn på marknadskrafterna och på EU. De övriga ledamöterna har också reservationer men det gäller enstaka punkter.

Feministiskt parti

- Partiets politik vilar på tre fundament, sa Karin Svensson Smith, ledamot i programkommissionen, när hon presenterade programförslaget på medlemsmötet i förra veckan. Det är det traditionella arbetarklassperspektivet, det är miljöperspektivet och det är kvinnoperspektivet. De två sistnämnda utvecklas nu ytterligare i den nya programtexten. Redan i den första

paragrafen i den nya texten fastslås att vänsterpartiet är ett feministiskt parti på samma sätt som det står att vänsterpartiet är ett socialistiskt parti. Den skrivningen har Karin Svensson Smith reserverat sig emot. Hon tycker inte att partiet ska bekänna sig till några nya ismer. Viktigare är det med de andra tilläggen som förtydligar de manliga strukturerna i samhället, mäns och kvinnors olika roller och kvinnors kamp för frigörelse.

Miljöavsnitten har många tillägg och förtydliganden. Miljöperspektivet har också kommit in i texter om bostaden och vardagslivet. Det märks att Karin varit aktiv i programkommissionen.

Avsnitten om EU är också fylldare och uppdaterade.

Lönekomensation endast för vissa

En annan stor förändring är förslaget om lönekomensationen när man inför sex timmars arbetsdag. I det nuvarande programmet vill partiet ha sex timmars arbete för alla med bibehållen lön. I det nya förslaget ska fortfarande alla ha sex timmars arbetsdag men bibehållen lön ska bara låg- och

medelinkomsttagare ha. Programkommissionen menar att det ekonomiska läget inte ger utrymme för mer.

Mindre självförvaltning

Vid förra kongressen blev begreppet självförvaltning det nya ekonomiska system som för vänstern skulle ersätta planekonomin. Begreppet var mycket luddigt definierat när det infördes i programtexten och det har inte fått någon klarare definition under de här åren. Det är inte särskilt förankrat i partiet så nu tonas det ner. Ett begrepp som försvinner helt ur partiprogrammet är civil olydnad. Argumentet är att civil olydnad inte bara handlar om trädskrämare och JAS-motståndare. Även läkare som vägrar utföra aborter sysslar med civil olydnad.

Som vanligt innehåller också det här programförslaget nya skrivningar om säkerhetspolitiken. Nu föreslås att meningen en ensidig svensk nedrustning tas bort. Debatterna inför EU-omröstningen visade att det är svårt att argumentera både för att Sverige håller sig utanför försvarssamarbete och

att Sverige ensamt nedrustar, motiverar Karin.

Ingen verklighetsanpassning om partiets roll

Vad som saknas är förändringar i två avsnitt som vänsterpartiet Lund engagerade sig mycket i vid förra kongressen. Det ena handlar om partiets historia. Fortfarande finns den texten kvar som där det påstås att partiets beroende av Sovjetunionen upphörde under 60-talet. Trots vitbok och självkritik håller programkommissionen fast vid en uppenbart felaktig partihistoria. Det andra avsnittet handlar om partiets roll i dagens samhälle. I partiprogrammet framhålls det utomparlamentariska arbetet på bekostnad av ett långsiktigt och konsekvent reformarbete tillsammans med andra partier. Trots skrivningen i partiprogrammet har partiet sedan förra kongressen utvecklats till ett parti som söker kompromisser för att nå konkreta resultat. Texten i avsnittet "Vänsterns väg" bör ändras om partiet menar allvar med den nya hållningen.

Kajsa Theander

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet

NY ADRESS.....

Framåt och aldrig tveka..

(Svar till Niklas Jörneklint.)

Tack för ditt inlägg, Niklas!

Jag skall försöka bemöta dina invändningar och förtydliga mig något.

Det var trist att du spillde kaffe över hela bordet när du läste VB, men jag tycker att det är bra att innehåll i den är omskakande. Vi bör kanske i fortsättningen utkomma med varningen: "Denna tidning kan trots sin ålder innehålla omskakande texter!"

För att undanröja eventuella missuppfattningar: Jag tar bestämt avstånd från flera uttryck av den socialdemokratiska budgetsaneringspolitiken t.ex. de sänkta nivåerna i A-kassan och socialförsäkringssystemet! Men du har rätt när du gissar att jag anser att i princip "alla måste vara med och betala". Det är tyvärr enda sättet att få in de stora belopp som krävs. Små uppoffringar från många medborgare ger mycket pengar. Stora indragningar från de få rika ger för lite pengar. Jag tror också att detta är vänsterpartiets officiella uppfattning.

Du säger att vänsterpartiet har erbjudit sig att samarbeta med regeringen. Det stämmer, men det har alltmör blivit "inbjudan med armbågen" och socialdemokraterna har av olika, ofta lättbegripliga skäl, avvisat oss. Jag tycker att Gudrun Schymans anförande i partiledardebatten var ett praktexempel på hur man inte skall göra om man verkligen vill samarbeta. Detta skrev jag i min artikel. Därför är också det största problemet idag att det inte finns någon samarbetsinvt att tacka nej till. För att citera Gudrun Schyman: "Socialdemokraterna har en slags blockering gentemot vänsterpartiet. Vi har blivit så stora att det finns en rädsla för att samverka med oss" (SvD 31.10) eller "Det finns en låsning i prestige och maktfrågor från regeringens sida. Den socialdemokratiska ledningen har svårt att orientera sig i det nya politiska landskapet" (DN 31.10). Fan tro'!

Det är möjligt att s genomgår en svår kris just nu. Det gäller åtminstone på några områden. Krisen avspeglar sig emellertid inte i riksdagen. Där finns ett stabilt och

välfungerande samarbete med centern. Detta håller nu på att kompletteras med miljöpartiet, som alltmör sluter upp bakom regeringen och med KdS, som möjligt extra stöd. Dessa tre stödpartier har alla det gemensamt att de står bakom regeringens konvergensprogram från i våras. Det ger dem en del fördelar, bl.a. rätten att i förväg ta del av och lämna synpunkter på tillväxtpropositionen. Centern har en särställning. De deltar direkt i utformningen av regeringsförslagen.

Miljöpartiet har meddelat att man ställer upp på regeringens näringspolitik. S och mp gör i dagarna också upp om friskolorna. Vänsterpartiet står vid sidan om och ropar: "Kom, kom, kom!" Ingen verkar bry sig, trots att vi erbjudit samarbete.

Den bistra sanningen är att vänsterpartiet löper stor risk att misslyckas, trots framgångarna i opinionsundersökningar och EU-val. Ett politiskt partis främsta uppgift, ja, skyldighet mot sina väljare och sympatisörer är att göra politik, att delta så mycket som möjligt i beslutsfattandet!

I ett demokratiskt parlamentariskt samhälle sker mycket av detta i riksdagen.

Det har varit ett genomgående tema i mina artiklar i VB sedan valet att vänsterpartiet till nästan vilket pris som helst bör göra upp med socialdemokraterna. Tanken är att på så sätt långsiktigt bygga upp ett sådant förtroende att en vänster- eller vänster-centerregering med s, v, eventuellt kompletterad med andra partier blir logisk och trovärdig. Jag står fast vid den uppfattningen även om det innebär samarbete högerut och därmed kommer att kosta på. För: Åt vilket håll skall en vänsterytter passa om inte åt höger? Spelar man vänster går bollen död. Den hamnar utanför planen. Detta vet sossarna naturligtvis och kan ganska lugnt hålla oss kort. Centern, kds och mp kan däremot samarbeta på mittfältet, ja t o m högerut, och är därmed nästan definitionsmässigt mycket intressantare än v! Lyckas socialdemokraterna binda upp dem blir det ju omöjligt för moderaterna att återta regeringsmakten.

Så till förtroendefrågan. Vänsterväljare och sympatisörer är klokt folk. De förstår att det politiska och ekonomiska läget är svårt och de inser säkert också att vänsterpartiet inte gör någon större nytta genom att ställa sig eller låta sig ställas utanför politiken. Det finns enligt min uppfattning två vägar: "Framåt och aldrig tveka..." det som du, Niklas, kallar den

konsekventa vägen; och kompromissernas väg, där man utförligt förklarar varför man gör det man inte vill. Att den konsekventa vägen är besvärlig och kan leda till kriser, inte bara förtroendekriser, är dagens socialdemokrati ett bra exempel på. De har ju på kort tid tvingas slå om från opportunistisk oppositionspolitik till ansvarsfullt regerande. Massorna har liksom inte hängt med! Man kan också ta mp som exempel de har trots att de sluter upp bakom konvergensprogrammet fått ökat stöd i (den EU-fientliga) opinionen. Konvergensprogrammet har också öppnat vägen för flera uppgörelser med regeringen. Vänsterpartiet bör lära av miljöpartiet. De har spelat sina kort skickligare än vi. De veckor ha lärt en del av sina misstag från perioden 1988-91 då de satt i riksdagen och bara fick titta på. Vänsterpartiet måste anstränga sig att återupprätta goda relationer till socialdemokraterna. Det är inte lätt, men nödvändigt. Johan Lönnroths utspel om kärnkraftavvecklingen härom veckan skall ses i detta försonande ljus. Det var inte lyckat i alla detaljer, men rätt tänkt!

Rolf L Nilson

Vad händer ... lasarett?

Forts fr. sid 1.

nämnts som alternativ till de lagda besparingsförslagen. Det är enligt min uppfattning ingen realistisk lösning på de ekonomiska problemen, som Lunds sjukvårdsdistrikt har idag. Alla investeringar skall naturligtvis granskas och värderas noga, men man kan ändå inte betala dagens räkningar med morgondagens besparingar!

För budgetåret 1996 kommer vänsterpartiet att föreslå 50 öres skattehöjning, ca 275 miljoner kronor. Det ger nya friska pengar till värden framöver, men behovet att spara i år finns kvar, det kommer inte att ge utrymme för några extravaganser och även om det är minst viktigt. Göran Persson kommer inte att bli glad om det går igenom.

Rolf L Nilson

Du blundar väl inte för kriget i fd Jugoslavien?

Insamling av pasta, ris, olja, socker, hygienartiklar och kläder på Stortorget i Lund 2-16 november. Mån-fre 12-14, 16-19. Lör 4.11 10-17, lör 11.11 10-14.

Bakom aktionen står 26 organisationer i Lund, bl.a. ABF, vänsterpartiet, Moderat skolor, studentpräster och Ung Vänster.

MÖTE MÖTE

KOMMUNDELSGRUPP ÖSTER (v)

Kallelse till öppet möte med Vänsterpartiet - kommunalgruppsgrupp Öster. Måndagen den 13 november träffas vi 19.30 i centrumanläggningen på Djingis Khan.

Så var det dags för ett andra möte för vänsterpartier, sympatisörer och intresserade som vill vara med och forma vänsterns politik i kommunal Öster. Under vårt första möte beslutade vi att våra möten skulle vara av en mer öppen och informell karaktär och hellst innehålla någon form av tema.

Innehåll och diskussionspunkter

Monika Ericsson och Per Schüller rapporterar kring KDN-Öster, lokaler, namnfråga, gränsdragningsfrågor m.m.

Enligt färsk statistik ökar ungdomsbrottsligheten både nationellt och lokalt och framförallt på Östra Torn. Vilka insatser görs idag? Vad är föräldrarnas ansvar? Vad händer när föräldrarna sviker? Vilket uppsökande förebyggande arbete bedrivs bland barn i riskzonen inom kommundelen?

Östra Ringen, vad händer nästa mandatperiod? Vad gör kommunens tjänstemän i mellanvalsperioden? Vad gör vänsterpartiet? Vad gör de övriga partierna? Hur organiserar vi motståndet och hur lägger vi upp taktiken?

Information om Riogruppernas aktiviteter Välkomna!

Sammanställande Per Schüller tel. 184041.

KOMPOL. möten måndagen den 13 november kl 19.30 på Bredgatan 28. Möte 1: Budgetförberedelser kommunfullmäktige: alla intresserade välkomna! Möte 2: Kommunalsnämndens representanterna om organisering av kommunalsnämnderna (div. utskott) och övriga spörsmål inför första verksamhetsåret.

Alla V-medlemmar: se "kommunalpolitiska gruppen", möte 1: Kommunala budgeten 1996. Alla intresserade välkomna!

RÖDA KAPellet

Rep sönd. 5.11 kl 18.45 med Joakim. Hindemith + 91, 148 - 153, 159 - 161, 177, 315. Obs! Boka sönd. 26.11 för stämrep. kl 16-18 + ordinarie rep.

STORBANDET. Rep. onsd. 8.11 kl 19.00 i musiksalen på Vipeholmskolan.

VECKOBLADET. Vi påminner om uppmärksamheten i nr 32 att skriva bidrag till VB:s jul- och jubileums(20 år)nummer. Allra helst med Lundaanknytning men även Malmö och Kävlinge kan duga. Vi vill veta av din idé senast den 15.11 då vi har ett planeringsmöte. Kontakta någon i redaktionen!

STADSDEL SÖDER har möte för medlemmar och sympatisörer 6/11 kl 19.30 på hyresgästföreningens lokal; Sunnavägen 2.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L. Nilson, Gunnar Sandin och Kajsa Theander.

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046- 14 16 12
Rolf L Nilson 046-12 90 44.
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.